
NIEWYDAWANIE (1) *sb n*

I sg niewydawani(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niedawanie komuś tego, co się mu należy [czego]:

W połączeniu szeregowym: Bywa ielzczę toż wtore przykaáanie Bołkie gwałcone/ przywłafzczaniem/ posiadáním/ zátáiáním/ y niewydawaniem/ tego co raz Bogu/ y chwale iego do kościołow/ ábo miłóšierdziu iego do pobożnych mieyfc/ było nádano/ czáfy wiecznemi. PowodPr 49.

Cf WYDAWANIE

MF